වතුර ටිකක්, පාන් ගෙඩියක් ඉල්ලන ජනතාවට මීට වඩා සාධාරණ ලෙස රජයක් සැළකිය යුතුය. ඔවුන් මල් මාලා දමා සෙත්පතා පිළිගත් හමුදාව අතින්ම වෙඩි උණ්ඩ කන්නට ජනතාවට සිදු වේ නම් එය ආශ්චර්යක්ම වේ යැයි රජය නොසිතිය යුතුය.

ආණ්ඩුවේ හැරවුම් ලක්ෂය ඇත්තේ කොතැනද ?

මා හට මේ ලිපිය පටන් ගන්නට සිදුවන්නේ තරමක් අතීතයට ගොස්ය. ඒ අපට අතීතය අමතක වන ජාතියක් ලෙස ප්‍රභාකරන් හැඳින්වීම නිසා නොවේ. අතීතයක් නොමැතිව අනාගතයක් ගොඩනගන්නට නොහැකි නිසාය. රටේ විරුද්ධ පක්ෂය එක් වී එදා ඩඩ්ලිගේ රජයට විරුද්ධව හර්තාලයක් දියත් කරන විට ඩඩ්ලි තමාට ඇති අගමැති බලතල අමතක කොට නැව් නැග්ගේය. එම හර්තාලය කෙතරම් ප්‍රබල වී ද යත් රජයේ කැබිනට් රැස්වීම් පවා පැවැත්වූයේ මුහුදු මැද නැවකය. ඒ කාලයේ එක් මරණයක් වෙනුවෙන් රටේ ජනතාව බොහෝ කම්පාවට පත්වුහ. වෙඩි උණ්ඩයකින් මිය ගිය දඹරාවේ රතනසාර හිමි සේම හතරවෙනි තට්ටුවෙන් බිමට පැන දිවි නසාගත් දොඩම්පෙ මුදලාලි වෙනුවෙන්ද මිනිසුන් "අනේ අපොයි" කීහ. එසේම රජය සම්බන්ධ නැති හැම පොද්ගලික මිනිමැරුම් පවා මුළු රටේම ජනතාවගේ හදවත් කීරි ගැහෙන අන්දමට ශෝකාකූල විය. ඇඩ්ලින් විතාරණ මිනිමැරුම මුළු දිවයින පුරාම ප්‍රසිද්ධ වුවා පමණක් නොව එය ඉතිහාසයට අමතක නොවන සිද්ධියක් බවට පත්වෙමින් දැනන් අතර රැවි පිළිරැවි දුන්හ. එදා වැඩිම මුදලක් පැහැරගත් හාරලක්ෂ මංකොල්ලය ත්‍රාසජනක සිද්ධියක් විය. මේ අපට තවමත් අමතක නොවන ඉතිහාසයෙන් අනාගතයට එක් වූ අපරාධ කීපයක් පමණි.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලිබරල් නායකයකු ලෙස නමක් දරා සිටි ඩඩ්ලි සේනානායක මහතා ඕනෑම අවස්ථාවක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ගරුකරමින් තම බලය අතහැර මහජන මතයට ගරුකළ නායකයකු බව කාටත් රහසක් නොවේ. ඔහු සේම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සිට ශ්‍රී ලනිපය පිහිටුවාගත් බණ්ඩාරනායක මහතාද එවැනි නායකයකු බව මා අසා ඇත. මිනිසාගේ පරම යුතුකම මිනිසාට සේවය කිරීම බව පැවසූ බණ්ඩාරනායක මහතා ඩී ඇස් සේනානායකගෙන් පසු බිහිවූ විශිෂ්ඨ නායකයෙක් බව එදා අපේ දෙමව්පියන් කී නිසා අදටත් අපි එය විශ්වාශ කරමු. එහෙත් ඔහු ගැන අපිට වැඩිපුර කතා කිරීමට නොහැකිවන්නේ ඔහු විසින්ම බිහිකළ පාව මහා බලවේගයේ එක් බලවේගයක සහාසිකයකු අතින් ඔහු මරණයට පත් වූ නිසාය.අද අපට නැත්තේද එවැනි නායකයන්ය.

ඉක්බිතිව අප රටේ රජයකට මෑතකදී මුහුණ දෙන්නට සිදු වූ ප්‍රධාන කැරැල්ල හැත්තෑ එකේ අප්‍රේල් කැරැල්ලයි. තරුණ ප්‍රශ්න විරැකියාව ආදිය හඳුනාගෙන වාමාංශික පක්ෂසේම බලය ලබාගත් ශ්‍රී ලනිපයට එල්ල වූ ප්‍රධානම අභියෝගය එයයි. එහිදී දෙපක්ෂයේම කොපමණ ප්‍රමාණයක් මිය ගියාද යන්න අපි නොදනිමු. එය දන්නේ මව්බිමේ මහ පොළොව පමණි. වසරක පමණ ජනප්‍රිය රජයකට එරෙහිව හැගුණු කැරැල්ල මර්දනය කිරීමට මැතිණියගේ රජයට විදේශීය සහයෝගය මැනෙවින් ලැබිණි. රටේ ජනතාවද එම මර්දනයට අත ඔසවා සහයෝගය පළ කළේ අනාගතය පිළිබඳ බලාපොරොත්තු දහසක් සිතේ තබාගෙනය. තම දු දරුවන්ගේ අතුරුදහන්වීම් පවා අමතක කරමින් රජයට

ලක්ෂ්මන් කොඩිතුවක්කු

සහයෝගය දැක්වූ ජනතාව වසර හතකට පසු එම රජය සමතලා කිරීමට කතිරය ගැසුවේ දරිද්‍රතාවය මෙන්ම මියගිය දරුවන්ගේ අතීතයද නැවත ගොඩට ගනිමිනි.

එදා විපක්ෂය ලෙස සිටි යුඇන්පී ය හාල්, පරිප්පු, පාන් සේම හැත්තෑඑකේ කැරැල්ල තම ජයග්‍රහණයට යොදාගත්හ. ප්‍රේමවතී මනම්පේරි ඝාතනයේ අනුකම්පාව එදා විපක්ෂය ලබාගත්තා සේම ශ්‍රීලනිපය සෝදාපාලු කරමින් හයෙන් පහේ බලයක් පිහිටුවා ගත්තේය. එයින් පසු අප රටේ වැඩිම මිනිමැරුම් සංඛ්‍යාවක් සිද්ද වූ අපරාධය වන්නේ අසු තුනේ දෙමළ කෝලාහලයයි. එහිදී අමු අමුවේ මිනිසුන් පුළුස්සා දමමින් තිරශ්චීන ජාතියක් ලෙසින් හැසිරුනු අපේ රට ගැන, ලෝකයා පිළිකුලෙන් බලාසිටියහ. ප්‍රශ්නය පටන්ගත්තේ ප්‍රභාකරන් නමැති සන්නද්ධ නායකයා වුවත් ඔහුට පිළිතුරු දෙනු වෙනුවට අසරණ ජනයාට පිළිතුරු දෙන්නට අවි ආයුධ අතටගත් මිනිසුන් පාලනය කරන්නට එජාප රජයට ද වුවමනාවක් නොවිය.

එදා ජේ. ආර් බලාසිටියේ අපරාධකරුවන් අතින් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නටය. ඒ සිද්ධියත් සමගම හතළිස් අවේ නිදහසෙන් පසු අපි දෙවරක් සුළු ජාතින්ට ගිරිහැර කළ ජාතියක් බවට අතීතයේ ලියැවිණි. එසේම අසු එකේ ජුලි වසර වර්ජනය හේතුකොට ගෙන රැකියා අහිමි වීමෙන් සියදිවි හානිකර ගත් මිනිසුන් වෙනුවෙන් අදටත් වන්දි ලබාගන්නට රස්තියාදු වන දු දරුවන් ගැන අපි අසා ඇත්තෙමු. ලිබරල් වුවද ඒකාධිපති නායකයකු ලෙස හැසිරුණු ජේ. ආර් ඒ සියලු ප්‍රශ්න ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ පිට පටවා ඇඟ බේරාගන්නට උත්සාහගන්නට ක්‍රියාකිරීමෙන් අසු අවේ භීෂණය මතුවිය. එහිදී ද පොළොවට පස් වූ තරුණ පිවිත හැට දහසක් පමණ වේයැයි සංඛ්‍යා ලේඛණ පැවසුවත් එය ඊට වඩා වැඩිවන්නේ මාතලේ රෝහල අසළින් නැවතත් ඇට සැකිළි මතුවන විටය. ආණ්ඩු කරනවිට අතුරුදහන් වෙන, වෙඩි උණ්ඩවලට බිලිවෙන පිවිතවලින් ආණ්ඩු කිහිපයක් බලය ලබාගත්තද රනිල් වික්‍රමසිංහ ප්‍රමුඛ එජාපයට මිය ගිය මළමිනි උඩින් බලය ලබාගැනීමට අවශ්‍යතාවයක් නැත යන කාරණාව මතුවන්නේ අවසානයේ මතු වූ රතුපස්වල සිද්ධියත් සමගය. තමා බලයට පැමිණයත් මිනිමරන්නට සිදුවෙන බව දන්නා නිසාදෝ විපක්ෂ නායකයා ශ්‍රේෂ්ඨ දේශපාලඥයෙක් බවට පත්වෙමින් ජනතාව බලය අතට දෙනතුරු සිටී.

එහෙත් එම සිද්ධිය ජවිපෙ පිට පටවා ජනතාව උසිගැන්වූ බවට අනතුරු ඇඟවූ රජය එදා ජේ. ආර් රංගනය මෙදාද රඟ දැක්වූහ. ජනතාව මේ සියල්ල අතීතීයට බාර දී මගින්දට රට බාර දුන්නේ නැවතත් භීෂණයක් මතු කරන්නට නොවේ. භීෂණයක් තබා පක්ෂ සාමාජිකයන්වත් හරි හමන් නැති ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට ඇඟිල්ල එසවීමෙන් රජය බලාපොරොත්තු වන්නේ නැවතත් ඉදිරියට එන ජනතා පීඩනය ඔවුන් වෙත තල්ලු කිරීම විය හැක.

යුද්ධයේ ජයග්‍රහණයින් පසු බේදජනක සිදුවීම් කිහිපයක්ම රට තුළ සිදු විය. ඒ සියල්ලටම බිලිවූයේ අහිංසක මිනිසුන්ය. එක් උද්ඝෝෂණයකින් අසරණ කම්කරුවෙකු මිය ගියේය. ඊට පසු ධීවරයෙකු මිය ගියේය. දැන් රතුපස්වල තිදෙනෙකු පොළොවට යට කර ඇත. මේ සියල්ලන්ට අසරණ එදා වේල හරිහම්බ කරන්නට වෙර දරන අපේම මිනිසුන්ය. අසරණ පාසැල් සිසුන්ය.

යුද්ධයෙන් අතපය අහිමි වූ පිවිත අහිමි වූ රණවිරුවා ගැන ශෝකවෙන රජය, ඔවුන්ගේ දු දරුවන් අසරණ මව්පියන් වෙනුවෙන් හඬාවැටෙන රජය මේ කරන්නේ කුමක්ද? මේ මිනිසුන්ට ද බිරින්දෑවරු ඇත. දරුවන් ඇත. සිසුන්ට දෙමව්පිය-න් සහෝදර සහෝදරියන් ඇත. ඔවුන්ට හිමිවන කඳුලු වෙනුවෙන් වන්දි මුදලක් ගෙවා "ෂේප්" න්‍යායය අනුගමනය කරන රජය මෙවැනි දේවල් මතුවට සිදුනොවීමට වගබලා ගනීද?

විප්ලවයක්, අරගලයක් පිළිබඳ අඹමල් රේණුවක තරම්වත් නොසිතන ඒ පිළිබඳව විශ්වාශයක් නැති සියලු දේ ලබා උපන් හැටියට සේම කර්මයට බාරදී ඇති ජනතාවක් සිටින රටක රජයක් ජනතාව ගැන මීට වඩා සිතිය යුත්තේ වගකීම් සහිතවය. දෙවියන් සරණයන, කම්බි කොකු වලින් එල්ලී දෙවියන් අසළ සමාධිමත් දිවියක් පතන අසරණ මිනිසුන් දෙවියන් ළඟ වැඳ වැටී දුක කියන්නේ තවමත් දෙවියන් බුදුන් විශ්වාස කරන නිසාය. එසේම දරිද්‍රතාවයේ පතුලට එබී ඇති පිවිතය නැවත ගොඩගන්නටය. විශ්වාසෙ බඩගින්නට තබාගෙන හුල්ලන ජනයාට නාගසළං නලා හඬ, බණ දහම අමාදහරකි. මී පැණි බිඳකි. පාලකයන් මේ බව දන්නේය. ඔවුන් ඒ කුසගින්න මත නටමින් ගිහි පාගති.

අද රටේ ප්‍රධාන මාධ්‍ය වාර්තා කරන රටේ සිද්දවෙන දේවල් දෙස බැලුවිට ඇති නැති

කුට්ටම් පොකුණ

පරතරය ඉහළ ගොස් ඇති බව හොඳින් වැටහේ. ලෝකයේ ඇති නැති පරතරය ඇති රටවල් වලින් ලංකාවද ප්‍රධාන ස්ථානයක් ගනී. පිවත් කරවීමට නොහැකිව ආබාධිතයන්, තමන්ගේ දරුවන්, දෙමව්පියන් මහ මග දමායන්නේ ඒ ඇති නැති පරතරය ඔඩු දුවා ඇති නිසාය. අද රටේ කෑම බීම ඇඳුම් පළඳුම් ආදියේ සියල්ලේ මිල තීරණය කරන්නේ වෙළෙන්දාය. මේ පරතරය තිබෙන තාක් කල් රටක් සංවර්ධනය කළ නොහැක. මුලින්ම සංවර්ධනය කළ යුත්තේ පීඩිත ජනතාවයි. එහෙයින් දෙවියන් බුදුන් පිළිබඳ විශ්වාස හීන වී ජනතාව අවි අමෝරාගෙන රජයට එරෙහිවෙන විට එදාට කොතරම් උණ්ඩ ප්‍රමාණයක් ජනතාවට එල්ල කරන්නට සිදුවේ ද යන්න ගණන් බලන රජයක්,

මේ රජය කෙරෙහි ජනතාව තවමත් විශ්වාසය තබා ගෙන සිටිති. පහළ පෙළේ දුම්පත දේශපාලකයන් ගැන විශ්වාසයක් නොතබා ඔවුන් නායකත්වය බලාපොරොත්තු රැසක් තවමත් හිත තුළ සිර කරගෙන සිටිති. ඔවුන්ට අවශ්‍යවන්නේ මිය ගිය පසු වන්දි නොවේ. නොමැරී පිවත් වන්නටය. හරි හමන් විපක්ෂයක් නැති රටකට එම විශ්වාසය තිබෙන තාක්කල් පාලකයාට කිසිදු ප්‍රශ්නයක් ඇති නොවේයයි පාලකයන් නොසිතිය යුතුය. ජාතිය වෙනුවෙන් එල්ල කළ තුවක්කුව අද බඩගින්න වෙනුවෙන්ද එල්ල කරන්නේ බලය මේ සියල්ලටම වඩා ඉහළින් ඇති නිසාය. තවමත් පාලකයාට ආදරය කරන රටක ජනතාවට පාලකයා මීට වඩා ආදරය කළ යුතුය.

LAND FOR SALE IN SRI LANKA
ETHULKOTTE - MALIGAWA ROAD

50 meters to Ethulkotte - Nugegoda Road
Ideal residential property
20 perches - Rs. 2.2 million per perch
Price negotiable

Contact : 0448 756 944 / 02 9476 3606

www.thisara.com - සුභාවිත ගීතයේ අන්තර්ජාල නවාතැන